

IK WOU ZO GRAAG
DAT IK WAT TROOST
KON GEVEN

DE MOOISTE TROOSTGEDICHTEN

VAN

Nel Benschop, Willem de Mérode,
Alice Nahon, H el ene Swarth e.a.

Gebed om moed

Ik vraag U niet om vreugde en geluk,
hoewel 'k ernaar verlang met heel mijn wezen.
Ik weet te goed: de zoetste vreugd breekt stuk,
en er zijn wonden, die nooit meer genezen;
ik tracht te zeggen: wat Gij doet is goed –
maar geef mij toch een heel klein beetje moed!

Ik vraag niet om een leven zonder strijd:
de vrede is het waard, ervoor te vechten.
Als in mijn hart maar groeit de zekerheid
dat 'k mij door alles meer aan U ga hechten.
Want als ik bij U ben is alles goed –
maar geef mij toch een heel klein beetje moed!

Ik vraag U niet dat ik begrijpen mag
waarom Gij déze weg mij hebt gewezen;
mijn denken is verward en elke dag
brengt nieuwe twijfel, doet opnieuw mij vrezen.
En toch geloof ik: Gij maakt alles goed –
maar geef mij alstublieft een beetje moed!

Nel Benschop

Niet dat ik het gegrepen heb

Ik wou zo graag, dat ik wat troost kon geven
aan mensen in hun troosteloos bestaan;
ik wou, dat 'k een beschermend kleed kon weven
voor hen, die onbeschermd door 't leven gaan.
Ik wou, dat ik wat vreugde kon verspreiden,
wat licht voor ieder, die in 't donker gaat;
ik wou, dat 'k dwalenden terug kon leiden
tot waar het Kruishout op de heuvel staat;
ik wou, dat ik wat beters had dan woorden,
wat méér, dan slechts een hulpeloos gebaar;
ik wou, dat alle mensen, die mij hoorden
het konden merken: Christus leeft in haar;
ik wou, dat ik de fouten, die ik maakte,
waardoor ik anderen heb zeer gedaan,
of het geluk, waarnaar mijn naaste haakte
vernietigd heb, of in de weg gestaan,
bedekken kon door vurige gebeden,
en dat ik alle tijd, die 'k heb verknoeid
terugkreeg, om die beter te besteden,
zoals een bloem soms op een puinhoop groeit.
– Maar elke dag moet ik beschaamd belijden:
Ik deed het wéér niet goed – 'k schoot wéér te kort.
Toch geef ik het niet op. 'k Zal blijven strijden
totdat Gods liefde in mij zichtbaar wordt.

Nel Benschop

Dagdroom

Ik kijk door 't raam en zie de wolken drijven,
en ongewild gaan mijn gedachten mee
ver weg, ver weg. Ik wil hier niet meer blijven,
ik wil de bergen zien, de bossen en de zee;
'k wil dat de wind mijn haren zacht zal strelen;
en dat de zon mij als een minnaar kust;
ik wil mijn tranen met de regen delen,
'k wil dat de nacht naast mij op 't kussen rust.
Ik wil alleen zijn met de stille bomen,
de bloemen storen mijn gedachten niet;
ik wil de dromen van de bergen dromen,
en zingen in een juichend vogellied.
Ik wil gelukkig langs de paden zwerven,
ik wil vergeten al mijn grauw verdriet,
en eindelijk weer de stille rust verwerven
een kind van God te zijn – en anders niet...

Nel Benschop

Wintermorgen in het bos

Aan alle takken zag ik regendruppels beven:
net kerstboomballen, maar dan in het klein.
Ik zag de lichtjes dansend daarin leven,
en wist niet, dat het bos zó mooi zou zijn.

Soms viel een druppel stil in een plas water;
dat gaf een zacht en muzikaal geluid;
ik dacht aan vroeger en ik dacht aan later...
Ik sloeg mijn droomboek dicht, maar 't was niet uit.

Ik dacht: nu mogen er geen mensen komen;
dit is zo goed, ik ben hier heel alleen,
ik zie niets anders dan de zwarte bomen
en allerhande vogels om mij heen.

En stil ben ik het bos weer uitgelopen.
Wat was het mooi, al leek het dor en kaal:
de deuren naar de lente stonden open,
en als Gods glimlach was een zonnestraal!

Nel Benschop

Een bloemlezing met gedichten voor een moment van herkenning, bemoediging en troost

Het leven kent zijn mooie kanten, maar als het donker wordt en stil, ontstaat de behoefte aan een hart onder de riem, in woord en gebaar. Deze bundel bevat gedichten die woorden geven aan verdriet en verlies, maar ook woorden die verder reiken, een kier van licht brengen, een nieuw perspectief.

De gedichten van Nel Benschop zijn veelgelezen in dit genre. Maar ook andere dichters hebben prachtige troostgedichten geschreven die een gevoel van herkenning oproepen en een weg laten zien om bemoedigd verder te gaan. Want verdriet dat gezien is en verwoord, is al lichter te dragen.

***Die mij eertijds geschapen heeft
En veilig in het leven bracht,
Zal mij, heb ik mijn dag doorleefd,
Ook wel geleiden door de nacht.***

Met gedichten van Nel Benschop, Hans Bouma, Inge Lievaart, Willem de Mérode, Alice Nahon, Huub Oosterhuis, Henriette Roland Holst, Hélène Swarth, André F. Troost, Jacqueline van der Waals, Jaap Zijlstra e.a.

NUR 306
ISBN 978 90 435 3532 8

9 789043 535328

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT